

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22398-11-21 מדינת ישראל נ' כץ

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

חיים כץ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד חנה קורין
ב"כ הנאשם, עו"ד נויט נגב ועו"ד יאנה פוגל סלוצניק
הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר להשיג מטרה כשרה באמצעים אסורים, לפי סעיף 500(8) לחוק העונשין.

כמתואר בכתב האישום, כיהן הנאשם בתקופה הרלבנטית, שנת 2010, כחבר כנסת וכיו"ר וועדת העבודה, הרווחה והבריאות (להלן: "הועדה"). מתוקף תפקידיו אלה היה הנאשם בעל השפעה על קידום הליכי חקיקה ונושאים שונים בעלי היבטים ציבוריים. עוד צויין כי הנאשם פעיל בשוק ההון בהיקפים ניכרים ובקיא בתחום זה וזאת מאז 1968.

מרדכי בן ארי הוא איש שוק הון מנוסה, בקיא במסחר בו ובעל מיומנות ויכולות ניתוח גבוהות בשימוש בשוק ההון כאמצעי להפקת רווחים. החל משנת 1999 שימש בן ארי יועץ כלכלי של "אקוויטל", שהיא חברת החזקות ציבורית, שהנפיקה אג"ח בהיקפים ניכרים והחזיקה באג"ח בהיקפי גדולים לרבות אג"ח של חברות הנתונות בקשיים. במסגרת

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22398-11-21 מדינת ישראל נ' כץ

תפקידו בחברה עסק בן ארי במסחר בניירות ערך בחשבונות החברות בקבוצה. בצד אלה ניהל בן ארי את תיק ניירות הערך של חשבונותיו הפרטיים ואלה כללו, בין היתר, החזקות באג"ח.

בין הנאשם לבן ארי התקיימה מערכת יחסים אישית חברית קרובה ביותר והשניים נהגו להיפגש תכופות.

הנאשם רחש הערכה רבה ליכולותיו ולכישוריו של בן ארי בתחום ההשקעות והמסחר בשוק ההון, וגם נושאים אלה היוו חלק מהשיח החברי ביניהם. מערכת היחסים כללה גם היבטים כלכליים. הנאשם נהג לבוא למשרדו של בן ארי ולצפות בפעילותו ומדי פעם פעל בדרך דומה בחשבונותיו שלו. במהלך פגישות אלה נהג בן ארי להשיב על שאלותיו של הנאשם בנוגע למסחר בניירות ערך ולהבהיר לו את מהלכיו. היה בכך ערך כלכלי של ממש בעבור הנאשם.

במסגרת תפקידו כ"כ וכיו"ר ועדה, פעל הנאשם לקידום הליכי חקיקה שנועדו להתמודד עם גל ה"תספורות" בחברות הציבוריות, באמצעות חיזוק מעמד בעלי האג"ח מול בעלי השליטה. במסגרת זו, במחצית שנת 2010 נועץ הנאשם עם בן ארי והלה העלה רעיון לשינוי סדר הנשייה של חברות המצויות בחדלות פרעון, או כאלה שאינן יכולות לשלם את חובן. הרעיון של בן ארי היה מקובל על הנאשם והוא החל לפעול לקידומה של הצעת חוק ניירות ערך (תיקון מס' 44) העוסקת בתחום זה.

ביום 11/10/2010 הניח את הצעת החוק על שולחן הכנסת כהצעת חוק פרטית מטעמו. על פי הצעת חוק זו יידחה פרעון ההתחייבויות כלפי בעלי שליטה בחברה המחזיקים בתעודות התחייבות, עד לאחר שייפרעו במלואן ההתחייבויות כלפי מחזיקים אחרים בתעודות ההתחייבות, דבר שיעניק לציבור המשקיעים הרחב יתרון כלכלי משמעותי. הנאשם ראה בתיקון זה תיקון חברתי חשוב והוא פעל לקידומו בכנסת במטרה להיטיב עם הציבור הרחב.

הנאשם היה מודע לכך כי לתיקון יש גם השפעה על האינטרסים הכלכליים של בן ארי.

ביום 3/11/10 התקיים במליאת הכנסת דיון מוקדם באשר לתיקון. בדיון נמסר לנאשם כי ועדת השרים לחקיקה החליטה לתמוך בהצעת החוק בקריאה טרומית בכפוף לכך שהמשך הליכי החקיקה יבוצעו בתיאום עם משרד המשפטים, האוצר ועם הרשות לניירות ערך.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22398-11-21 מדינת ישראל נ' כץ

הדיון נותב לוועדת העבודה, הרווחה והבריאות שבראשותו של הנאשם, באופן שאפשר לנאשם שליטה על הליכי קידום הצעת החוק.

הנאשם פעל להבטיח את קידומו המהיר של התיקון. במהלך החודשים נובמבר-דצמבר 2010 קיימה הוועדה בראשותו של הנאשם מספר ישיבות בהן נדונה הצעת התיקון. למרבית הדיונים הזמין הנאשם את בן ארי כמומחה בתחום האג"ח. בן ארי נטל חלק פעיל בישיבות, תוך שהסביר לחברי הוועדה ולנוכחים אחרים את הצורך בשינוי ההסדר החוקי – כל זאת בתמיכתו הגלויה של הנאשם. הנאשם אף הציע כי בן ארי ייטול חלק יחד עם משתתפים אחרים בדיונים בניסוח ההצעה עם היועמ"ש של הוועדה.

הנאשם לא מסר לחברי הוועדה או לגורמים אחרים שליוו את עבודתה כל מידע על מערכת היחסים האישית בינו לבין בן ארי שטמנה בחובה, כאמור, גם היבט כלכלי וכן לא מסר דבר על כי התיקון היה פרי רעיונו של בן ארי ועל טיב האינטרסים שבהם אחז בן ארי בהצעת החוק.

ביום 3/1/2011 חוקקה הכנסת את תיקון 44.

כתב האישום, כמפורט לעיל, הוגש במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים ולפיו יודה הנאשם בכתב אישום זה והצדדים יעתרו במשותף להטיל עליו עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים לבל יבצע במשך שלוש שנים כל עבירה לפי חוק העונשין וכן קנס בסכום של 75,300 ₪.

טיעוני המאשימה

התביעה הסבירה בפתח הדברים כי סברה שיש מקום בנסיבות הכוללות של מקרה זה לעתור לעונש מאסר מותנה ולצידו קנס משמעותי, שהוא הקנס המקסימלי האפשרי לגבי עבירה זו.

המאשימה פרטה את הטעמים שהביאו אותה לגבש הסדר טיעון עם הנאשם וציינה כי בראש ובראשונה ניתן משקל להודייתו של הנאשם באשמה שיש לה ערך ממשי.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 21-11-22398 מדינת ישראל נ' כץ

+ כן עלה קושי עקב טענות התיישנות אפשריות. המאשימה ציינה כי סעיף העבירה בו הורשע הנאשם אינו מן המצויים במקומותינו ולבד ממקרה אחד משנת 1997 לא ניתן היה למצוא לו אזכורים בהלכות הכתובות. המאשימה נתנה משקל נכבד גם לחלוף הזמן ולכך שהעבירה בוצעה בשנת 2010. המאשימה נדרשה גם לשאלת הטלת קלון על הנאשם בשל הרשתו בעבירה זו וציינה כי שאלת הקלון לא היתה חלק מהסדר הטיעון. לאחר גיבושו של ההסדר, הובאו הדברים בפני היועץ המשפטי לממשלה, אשר סבר כי נסיבות מקרה זה לא דבק קלון בנאשם. המאשימה הדגישה כי תכליתו של קלון היא לשמור על נורמות מצופות מנבחרי ציבור ועל אמון הציבור.

המאשימה פרטה את המבחנים והשיקולים שיש לשקול בשאלת הקלון – הנסיבות הספציפיות של העבירה, כמות המעשים הפסולים, תפקיד, מעמד, ועד כמה היה במעשים לערער את האמון במערכת.

התביעה הדגישה כי בענייננו מדובר בנבחר ציבור שביצע את המעשים כאשר טובת הציבור לנגד עיניו, אף כעולה מכתב האישום עצמו והוראת החיקוק העוסקת במטרה כשרה. הפסול העולה מכתב האישום, לטעמה של המאשימה, אינו מחייב הטלת קלון, שמשמעותו שהנאשם לא ראוי להמשיך ולכהן בכהונה ציבורית.

המאשימה ציינה כי עיון בפסיקה לגבי הטלת קלון במקרים אחרים, מלמד כי במרבית המקרים מדובר היה בשחיתות שנלוותה למעשי נבחרי הציבור, הם הואשמו בהפרת אמונים ונפל דופי מוסרי בהתנהגותם. הגם שבמעשיו של הנאשם דנן נפל דופי, סבורה המאשימה כי דופי זה אינו מחייב הטלת קלון והרחקת הנאשם מהשירות הציבורי.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגישה בטיעוניה את המטרה שעמדה מאחורי מעשיו של הנאשם – להיטיב עם הציבור ולפתור קושי בשוק ההון. מעשיו של הנאשם כוונו לקידום חקיקה בנושא חשוב זה. סוף דבר, כך ציינה ב"כ הנאשם, החוק אף אושר בכנסת בקריאות השניה והשלישית.

ב"כ הנאשם הדגישה גם לענין שאלת הקלון כי זהו כתב אישום ראשון מסוגו המוגש והעוסק בפעילות של ח"כ במסגרת תפקידו בכנסת.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22398-11-21 מדינת ישראל נ' כץ

ב"כ הנאשם הדגישה כי הגם שחלה חובת גילוי על הנאשם כמפורט בכתב האישום הרי שאין אנו עוסקים בניגוד עניינים ולא כל ממעשה שיש בו השלכה על ח"כ או אחר, דוגמת השפעה על כלל התושבים בעיר מסויימת בה אף הוא גר, נגוע בניגוד עניינים. היא הדגישה כי התיק שבפנינו אינו עוסק בניגוד עניינים אלא בחובת גילוי. עוד טענה ב"כ הנאשם כי אף הזמנתם לכנסת לדיוני וועדות של גורמים שונים באשר לנושאים שונים היא מקובלת ביותר והם שותפים לא אחת לחיקוק חוקים, בשל ניסיונם בתחומים שונים.

ב"כ הנאשם ציינה כי אכן חלה על הנאשם חובת גילוי באשר לבן ארי, אולם, בצד זאת, הרי שמדובר היה בתיקון לחוק שמטרתו להיטיב עם הציבור הרחב. ואמנם לבן ארי היו אינטרסים שיכול והיו מושפעים מתיקון זה, אך לאור אופי האינטרסים ומהות התיקון, הרי שלרבים אחרים בציבור הרחב יש אינטרסים דומים. עוד נטען כי לא הוכח עד עצם היום הזה כי אכן לבן ארי צמחו רווחים מהתיקון. גם מערכת היחסים בין השניים אינה מאופיינת ביחסי תן וקח, העברת תרומות או כספים. לטעמה של ב"כ הנאשם מדובר בסטייה קלה ביותר מהנורמה שבוודאי אינה מצדיקה הטלת קלון. עוד הוסיפה כי תיקון זה לחוק היה אך אחד ממעשי חקיקה ריבם בהם עסק אותה תקופה הנאשם ואשר מטרתם היתה הגנה על כספי הציבור.

ב"כ הנאשם פרטה את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, הוא בן 74 נשוי, אב לשלושה וסב לשמונה. מאז 1968 עבד בתעשייה האווירית, ב-1993 התמנה ליו"ר ארגון עובדי התעשייה האווירית ובשנת 1999 מונה לראשונה כחבר כנסת. העשייה של הנאשם בכנסת מתרכזת בנושאי עבודה, רווחה, פנסיה וכלכלה. עד הגשת כתב האישום שימש הנאשם כשר העבודה והרווחה ופעל לשינויים חברתיים וכלכליים רבים.

ב"כ הנאשם ציינה כי הליכי החקירה נגד הנאשם החלו בשנת 2016 ולאורך שנים רבות אלה התמודד עם פרסומי מכפישים ונגרם לו עיוות דין. היא ביקשה לזקוף לזכותו את כלל העשייה הציבורית, ואת נטילת האחריות בתיק זה, בהיבט האישי והציבורי.

בסיום טיעוניה שבה ב"כ הנאשם והדגישה כי לטעמה אין המקרה מתאים לקביעה כי במעשיו של הנאשם נפל קלון, שכן ההלכה הפסוקה מלמדת כי קלון נקבע מקום בו נמצא

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22398-11-21 מדינת ישראל נ' כץ

פגם מוסרי וכי לא בשל כל מעשה אסור או הרשעה של נבחר ציבור ייקבע גם קלון ואף תמכה טיעוניה במספר דוגמאות מן העבר.

דיון והכרעה

מעשיו של הנאשם ייבחנו וישקלו הן על פי טיב ואופי העבירה והן על פי נסיבותיה. מובן שבצד אלה ישקלו מעמדו של הנאשם ותפקידו בעת הרלבנטית.

הנאשם הוא נבחר ציבור ואותה עת חבר כנסת ויו"ר וועדה בכנסת. כרום מעמדו כן רום נורמות ההתנהגות המצופות ממנו. כלל הציבור מצפה מנבחריו לנורמות התנהגות ראויות והקפדה על קלה כחמורה. מכאן נבנה אמון הציבור בנבחריו וברשויות המדינה. מכאן שמעמדו ותפקידו של הנאשם חייבו אותו לנהוג בשקיפות מלאה ובגילוי נאות של האמת וכלל העובדות תמיד.

מעשהו של הנאשם אכן פסול ובלתי ראוי כיוון שהנאשם לא עמד בחובת הגילוי הנאותה ופעל לקידום תיקון לחוק באמצעות ובסיוע זימון מי שהיתה לו מערכת יחסים אישית חברית עימו ואף היה בעל ענין בחוק זה.

בפני ביהמ"ש בבואו לדון בעניינו של הנאשם עומד כתב האישום והמפורט בו – הא ותו לא.

כתב אישום זה הוגש לכשעצמו במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים.
במה דברים אמורים?

דרך כלל מוגש כתב אישום נגד נאשם ולאחר הגשתו באים ב"כ הצדדים – המאשימה וב"כ הנאשם בדברים ולעיתים מגבשים ביניהם הסדר טיעון. הסדר כזה יכול להתייחס לתיקון כתב האישום ואופן הצגת העובדות והוראות החיקוק בו, או להתייחס לענישה לה יעתרו הצדדים מבית המשפט, או לשניהם גם יחד.

בית המשפט מודיע לנאשם טרם הודאתו באשמה כי הוא ער להסדר שגובש ואף מונחה על ידי הלכות בית המשפט העליון, לקיים, ככלל, הסדרי טיעון ואולם הוא אינו מחוייב בהסדר זה ורשאי לסטות ממנו, באם הוא סבור כי לא נשקלו כלל השיקולים הצריכים לענין וכי יש

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 21-11-22398 מדינת ישראל נ' כץ

בהסדר כדי לסטות באופן חריג לקולא או לחומרא מרמת ענישה נוהגת ויש בכך כדי לפגוע באינטרסים הציבוריים.

סטייתו של בית משפט מהסדר טיעון שגובש יכולה להתייחס אך ורק לענישה ואינה יכולה להתייחס לכתב האישום עצמו, לעובדות המופיעות בו ולהוראות החיקוק המהוות אותו. אמנם, משמדובר בהסדר טיעון כזה, הרי שבית המשפט היה ער לכתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם, טרם תיקונו במסגרת ההסדר, אך אל לו להתייחס לכתב האישום המקורי ואין הוא יכול, כאמור, להסתייג מהתיקונים שהובאו על ידי הצדדים. כל שיכול בית המשפט לעשות לעניין זה, הוא להביא בגדר שיקוליו לעונש את מידת התיקון שהיה בכתב האישום, האם מדובר בתיקונים קלים בלבד, או שמא בתיקון רב ומשמעותי, שיש בו להשפיע גם על הענישה.

מקרים אחרים של הסדר טיעון ופחות נפוצים, הם כאלה המתגבשים בין הצדדים עוד טרם הגשת כתב האישום לבית המשפט, בין אם בעקבות שימוע שנערך ובין בנסיבות אחרות. במצב דברים זה, כתב האישום שהוגש לבית המשפט הוא פרי דיונים מוקדמים של הצדדים וויתורים שנעשו על ידיהם כמקובל בהסדרי טיעון. בית המשפט אינו יודע מה היו העבירות המקוריות שיוחסו לנאשם בעת חקירתו, אם אכן הן שונות, או שונות באופן מהותי מהמיוחס לו עתה. כך גם אין הוא יודע האם יש עובדות נוספות רלבנטיות, מהן ומה היקפן, שכן אלה, כאמור, אינן מופיעות בכתב האישום.

גם במצב דברים זה יכול בית המשפט לסטות מהסדר הטיעון על פי אותם מבחנים שנזכרו לעיל, אך אין לו כל יכולת להתייחס ולו באופן מינימלי לכתב האישום המקורי או למהות ההסדר שגובש בין הצדדים.

כך גם בענייננו.

כתב האישום הוגש במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים עוד טרם הגשתו ואין לו לבית המשפט אלא את שעניו רואות, דהיינו, המערכת העובדתית אותה קבעו הצדדים במשותף, כמו גם הוראת החיקוק שנבחרה ונקבעה על ידיהם. ביהמ"ש יכול במגבלות אלה, לקבוע האם יש חריגה יוצאת דופן בעונש המוצע על ידי שני הצדדים ויש מקום לחרוג ממנו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 21-11-22398 מדינת ישראל נ' כץ

פעמים רבות חזר בית המשפט העליון על ההלכות הנוגעות להסדר טיעון ועל הצורך, ככלל לכבדם.

קיומו של הסדר טיעון, מהווה נדבך מרכזי בשיקולי הענישה של בית המשפט. "מבחן האיזון" הוא המבחן החל בכל הקשור לכיבוד הסדרי טיעון, בעניין זה ראו ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (1) 577 (להלן: "הלכת פלוני") שם נקבע בין היתר כי:

"קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית המשפט יראה לקבל את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה." (שם, עמ' 608-609).

בהלכת פלוני שהובאה לעיל, פורטו השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון את הסדר הטיעון המוצע - קיומו של הסדר טיעון כשיקול מרכזי; האם העונש המוצע בהסדר מקיים את האיזון הדרוש בין שיקולי הענישה הרלוונטיים, נסיבותיו האישיות של הנאשם, מידת הווייתו שוויתר הנאשם - סיכויי הרשעה, שיקולי המאשימה, אינטרס ציבורי להשגת הודיית הנאשם, האינטרס הציבורי במובנו הרחב - דהיינו, חסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי התביעה, ציפיות הנאשם שהודה על יסוד הסדר הטיעון.

בהתאם להלכות שגובשו בנושא זה על ידי בית המשפט העליון, בצד בחינת כל השיקולים הנזכרים, יש להניח כי חזקה על הצדדים להסדר הטיעון כי שקלו את כל השיקולים הצריכים לענין וכי כלל שיקוליהם היו ענייניים ורלבנטיים, אלא אם הוכח בפניו אחרת.

כפי שציינתי לעיל – יש לשקול את מעמדו ותפקידו של הנאשם אותה עת וכרום מעמדו לצפות ממנו לנורמות התנהגות ראויות וללא רבב.

במעשים בהם הורשע הנאשם יש כדי לפגוע באמון הציבור .

עם זאת, אין המדובר במרמה ו/או בהפרת אמונים ואף לא בניגוד אינטרסים, שכן על פי עובדות כתב האישום שהוגש מדובר באי קיום חובת הגילוי הנאות.

מכאן, שבסוג זה של מעשים מצויים מעשיו של הנאשם ברף התחתון.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 21-11-22398 מדינת ישראל נ' כץ

אמנם מדובר במעשה פסול ולא ראוי, אך אין להתעלם מכך שהוא נעשה במסגרת קידום לתיקון חוק שעתיד היה להיטיב עם הציבור הרחב ולתקן עיוותים. כלל ועיקר לא נדיר כי גורמים שונים מוזמנים אל וועדות הכנסת לתרום מהידע שלהם ומניסיונם לנושאים הנידונים בוועדות, על כן, בעצם זימונו של בן ארי לשיבות הוועדה לא היה פסול. הפסול כאמור נוגע לחובת הגילוי הנאות שחלה על הנאשם. אין גם חולק שאכן התקיימו דיונים ענייניים בתיקון זה בוועדה ולאחר מכן במליאת הכנסת וסוף דבר אושר התיקון בקריאה שניה ושלישית. משקל נכבד יש להעניק לכך שמדובר במעשים שבוצעו בשנת 2010 וכתב האישום הוגש בשלהי שנת 2021, דהיינו כאחת עשרה שנים לאחר מכן! יש משמעות ניכרת לשיהוי כזה. ועוד יש לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם ואת נטילת האחריות על ידיו.

במכלול נסיבות אלה מצאו הצדדים לגבש את הסדר הטיעון ומצאתי כי שיקוליהם רלבנטיים וענייניים ויש מקום לכבד את הסדר הטיעון.

עוד טענו הצדדים במשותף כי במכלול הנסיבות אין מקום לקבוע כי במעשיו של הנאשם קלון ועל כן עליו להיפסל מלהמשיך ולכהן בתפקידים ציבוריים.

ככלל, אין בית המשפט מחמיר מעבר לעמדה שמביאה בפניו המאשימה – התביעה הכללית האמונה על שמירת האינטרסים הציבוריים ועל אכיפת חוק ונורמות ראויות. ברי שבית המשפט הוא בעל התפקיד העיקרי בכך – בשמירה על האינטרסים הציבוריים ועל נורמות ראויות, ברם הוא נוהג להעניק משקל רב לעמדת התביעה הכללית המובאת בפניו, כמייצגת אינטרסים אלה.

בכלל העובדות והנסיבות שהובאו בפני, כעולה מכתב האישום שהוגש בעניינו של הנאשם והטיעונים לעיל, מצאתי שלא להחמיר מעבר לעמדות שהוצגו בפני ועל כן לקבוע כי בצד הענישה שתוטל על הנאשם לא יוטל עליו קלון.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים –

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור הנאשם כל עבירה על חוק העונשין.

קנס בסכום של 75,300 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאוחר מיום 20/3/22.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22398-11-21 מדינת ישראל נ' כץ

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, במעמד הצדדים.

עילת רון, שופטת - נשיאה